

ข้าราชการล้มละลาย

(1) สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร 1011/977 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2552 ตอบข้อหารือกรณีจังหวัดหนึ่งได้สั่งให้นายสอง ออกจากราชการเนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลาย โดยตอบข้อหารือสรุปว่า ศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2550 ให้นายสอง ตำแหน่ง

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ เป็นบุคคลล้มละลาย ผู้นี้จึงขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการโดยมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 36 ข. (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ฉะนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งซึ่งได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งลงวันที่ 10 มิถุนายน 2552 ให้นายสอง ออกจากราชการตามมาตรา 110 (3) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวในขณะที่เป็นบุคคลล้มละลาย คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับใช้แล้ว ส่วนการที่นายสองได้ไปดำเนินการขำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้จนครบถ้วนเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2552 และเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องขอถอนคำขอรับชำระหนี้ และศาลได้มี

คำสั่งยกเลิกการล้มละลาย ต่อมานายสองได้มีคำร้องขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ ปรากฏว่าเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องและศาลอนุญาตให้ถอนฟ้องกับให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น มิได้มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของคำพิพากษาให้ล้มละลายในอันที่จะมีผลให้คำสั่งจังหวัดหนึ่งที่สั่งให้นายสองออกจากราชการโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(2) ถ้านายสองเป็นบุคคลล้มละลาย แต่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุยังไม่ทราบเรื่องและไม่ได้สั่งให้นายสองออกจากราชการ หากต่อมานายสองได้ทำการประนอมหนี้และศาลได้มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายของนายสองแล้ว ต่อมาผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจึงทราบเรื่อง กรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุไม่อาจสั่งให้นายสองออกจากราชการ ตามมาตรา 110 (3) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้ เนื่องจากขณะที่ทราบเรื่องนั้น นายสอง ได้พ้นสภาพจากการเป็นบุคคลล้มละลายไปแล้วจึงไม่ถือว่านายสองเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการ ตามมาตรา 36 ข. (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551